

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/11/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815010421
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815010421.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a členov senátu JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhD., v trestnej veci proti obžalovanému Z. B., nar. XX.XX.XXXX v N., na neverejnom zasadnutí dňa 20. septembra 2016, o sťažnosti prokurátorky proti uzneseniu Okresného súdu Prievidza zo dňa 2. novembra 2015, sp. zn. 1T/126/2015, takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm.b/ Tr. por. z r u š u j e s a napadnuté uznesenie v celom rozsahu a okresnému súdu s a u k l a d á , aby vo veci znovu konal a rozhodol.

odôvodnenie:

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Prievidzi pod sp. zn. 2Pv 431/2014 podala dňa 13. augusta 2015 na Okresný súd v Prievidzi obžalobu na Z. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm. a) Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že dňa 09. apríla 2014 medzi 12.00 hodinou až 13.00 hodinou na hranici pozemku patriacemu k rodinnému domu číslo XX v H., okres B., po predchádzajúcom slovnom nedorozumení verbálne napadol poškodeného W. H., v ruke držal sekeru, ktorú zdvihol nad hlavu a vyhrážal sa poškodenému v prítomnosti ďalších dvoch osôb zabitím, poškodený sa úderu uhol, ale verbálne hrozby v ňom vzbudili obavu, že ich obvinený splní a hrozby vyvolali v poškodenom zhoršenie zdravotného stavu a nutnosť lekárskeho ošetrenia.

Okresný súd Prievidza na hlavnom pojednávaní uznesením zo dňa 2. novembra 2015, sp.zn. 1T/126/2015 rozhodol tak, že podľa § 280 ods.2 Trestného poriadku trestnú vec obžalovaného Z. B., pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm. a) Trestného zákona a pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Trestného zákona, postúpil Okresnému úradu v Prievidzi, Odboru všeobecnej vnútornej správy na prejednanie ako priestupku proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods.1 písm. d) Zákona číslo 372/1990 Z.z..

V písomnom odôvodnení tohto uznesenia okresný súd uviedol, že z vykonaného dokazovania, aj zo samotnej výpovede obžalovaného, výpovede poškodeného, aj z výpovedí svedkýň L. Z. a W. J. vyplynulo, že obžalovaný a poškodený sa rozprávali, avšak svedkyne žiadne vyhrážky nepočuli, videli len toľko, že obžalovaný sa zahnal na poškodeného sekerou, pričom k žiadnemu fyzickému kontaktu medzi obžalovaným a poškodeným nedošlo. V danom prípade podľa názoru súdu, sa nejedná o trestný čin, pretože nebezpečnosť konania obžalovaného takýto stupeň nebezpečnosti nedosahuje, ale v tomto konkrétnom prípade ide len o priestupok proti občianskemu spolunažívaniu, preto súd vec postúpil príslušnému orgánu na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal ihneď po vyhlásení sťažnosť prokurátor. V písomných dôvodoch sťažnosti uviedol, že uznesenie súdu prvého stupňa nepovažuje za zákonné a opodstatnené s poukazom na dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní. V rozpore s tvrdeniami obžalovaného o priebehu rozhovoru a samotného skutku sú výpovede poškodeného W.

H. a svedkýň L. Z. a W. J., pričom žiadna skutočnosť nespochybňuje ich výpovede a tvrdenia, resp. nevyvoláva dojem nevierohodnosti ich výpovedí, aj keď v detailoch sú určité odlišnosti a to, či obžalovaný držal sekeru jednou rukou alebo dvomi keď ju zdvihol nad hlavu, resp. či poškodený pred útokom poodstúpil alebo sa odklonil, aby sa tak vyhol úderu. Skutočnosť, že zo strany obžalovaného nešlo o menej závažné konanie a menej závažné hrozby potvrdzuje aj to, že u poškodeného vyvolali zhoršenie zdravotného stavu. Konanie obžalovaného keď voči poškodenému použil na jeho zastrašenie verbálne hrozby znásobené použitím sekery a útokom sekery na hlavu poškodeného, nemožno hodnotiť ako banálne verbálne prejavy, alebo menej závažné vyhrážky obžalovaného, ktoré by mali byť posudzované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že išlo naopak o závažné konanie spáchané verbálnymi hrozbami zvýraznené použitím zbrane a spáchané verejne, čomu zodpovedá aj právna kvalifikácia konania obžalovaného v zmysle obžaloby. Vzhľadom na uvedené prokurátorka považuje napadnuté uznesenie za nezákonné, neopodstatnené a navrhla, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil a prikázal súdu prvého stupňa, aby vo veci znovu konal a rozhodol.

K sťažnosti prokurátora sa vyjadril obžalovaný, pričom v tomto písomnom vyjadrení uviedol, že nemožno prisvedčiť obžalobe, že by bolo preukázané spáchanie skutku, pre ktorý bola obžaloba na neho podaná. Vykonaným dokazovaním nebolo preukázané jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností, že by sa mal poškodenému vyhrážať zabitím. S poukazom na výpovede svedkýň O. a Z. možno usúdiť, že poškodený vo vzťahu k údajným vyhrážkam nevypovedal pravdu. Navyše na poškodeného sa nezaháňal sekerou, túto mu len ukazoval, čo uvádzal už v prípravnom konaní. Konanie poškodeného považuje za provokáciu, čo si v tom čase neuvedomoval. V tej súvislosti poukazyval na dlhodobé spory s poškodeným. Svedkovia H., Z. a O. vypovedajú odlišne ohľadne manipulácie so sekerou a podľa jeho názoru klamú, pretože on sa na poškodeného nezahňal, nesnažil sa ho udrieť alebo zasiahnuť. Sekeru mal pri sebe len z dôvodu špicatenia drevených kolíkov, ktoré zatĺkal do zeme. Celé konanie poškodeného v inkriminovaný deň bolo vo vzťahu k nemu obyčajnou provokáciou, pričom poškodený vedel ako bude reagovať, že mu povie, že sekeru má a chyť ju do ruky, pričom poškodený toto zneužije na tvrdenie, že sekerou na neho zaútočil. Preto rozhodnutie okresného súdu a hodnotenie dôkazov považuje za správne, keď nemal za preukázané, že skutok, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba nie je trestným činom. Navrhol, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal podľa § 192 ods.1 Tr.por. správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná.

V prvom rade je nutné uviesť, že rozhodnutie podľa § 280 ods.2 Tr.por. sa vždy týka skutku. Pritom súd môže takéto rozhodnutie urobiť až po vykonaní dôkazov a len vtedy ak po ich vyhodnotení dôjde k záveru, že skutok sa stal, no tento nenapĺňa znaky trestného činu, ale môže byť posúdený ako priestupok. Aj z odôvodnenia napadnutého uznesenia vyplýva, že dôvodom pre uvedený postup a rozhodnutie súdu prvého stupňa bol záver, že skutok nedosahuje takú nebezpečnosť konania (správne malo byť uvedené závažnosť činu), že by išlo o trestný čin. Z uvedených dôvodov nie je namieste tvrdenie obžalovaného, že nebolo preukázané spáchanie skutku, pre ktorý bola obžaloba na neho podaná. Už samotné rozhodnutie súdu prvého stupňa odôvodňuje záver, že okresný súd mal spáchanie skutku obžalovaným preukázané, v opačnom prípade by musel obžalovaného oslobodiť spod obžaloby pre niektorý z dôvodov § 285 písm. a/, alebo písm. b/ Tr.por.

Aj podľa názoru krajského súdu takýto záver o tom, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný, má oporu vo vykonanom dokazovaní. Obžalovaný vo svojej výpovedi poprel, že by sa poškodenému W. H. nejakým spôsobom vyhrážal, resp. že by sa so sekerou na poškodeného zaháňal. Obžalovaného však zo skutku jednoznačne usvedčuje jednak výpoveď poškodeného, ktorý uvádzal, že poškodený sa mu vyhrážal, že mu rozbije hlavu a následne sa na neho zahňal sekerou, pričom poškodený sa uhol a obžalovaný ho netrafil. Uvedenému tvrdeniu nasvedčujú aj výpovede svedkýň W. J. a L. Z., ktoré síce nepočuli rozhovor medzi obžalovaným a poškodeným, no potvrdili, že obžalovaný sa zahňal na poškodeného sekerou a sekol smerom k poškodenému, pričom poškodený sa uhybal. Podľa názoru krajského súdu však skutok a konanie obžalovaného popísané v obžalobe napĺňa znaky žalovaných trestných činov a to prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, 2 písm. a) Trestného zákona a pre prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm. a), ods.2 písm. b) Trestného zákona nielen po formálnej, ale i materiálnej stránke.

Okresný súd v podstate odôvodňoval svoje rozhodnutie tým, že v prejednávanom prípade je závažnosť činu nepatrná a teda v zmysle § 10 ods.2 Tr.zák. nie je naplnená materiálna stránka uvedeného prečinu nebezpečného vyhrážania.

Podľa § 10 ods.2 Tr.zák. nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatela je jeho závažnosť nepatrná. Závažnosť prečinu určujú najmä spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný a miera zavinenia a pohnútky páchatela.

V prejednávanom prípade prokurátor správne poukázal na to, že konanie obžalovaného, keď voči poškodenému použil nielen verbálne hrozby, ale tieto boli zvýraznené použitím zbrane a to sekery zahnaním sa na osobu poškodeného, pričom takéto konanie tiež vyvolalo zhoršenie zdravotného stavu, nemožno hodnotiť ako banálne verbálne prejavy, alebo menej závažné konanie, ktoré by mali byť posudzované ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Aj krajský súd je názoru, že s prihliadnutím najmä spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, nemožno hovoriť o nepatrnej závažnosti činu.

Z vyššie uvedených dôvodov krajský súd napadnuté uznesenie podľa § 194 ods. 1 písm.b/ Tr. por. zrušil a vec vrátil okresnému súdu, aby vo veci konal a rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.